

**THE DONKEY
SANCTUARY**

THE DONKEY STORIES

NIEUWSBRIEF VAN THE DONKEY SANCTUARY (NEDERLAND)

NIEUWSBRIEF 2 - 2019

HELPT U ONS EZELS ALS SAM OP TE VANGEN?

Een halve eeuw terug in de tijd!

Het is alweer 50 jaar geleden dat dr. Elisabeth Svendsen haar eerste ezel opving. Er zouden er nog heel veel volgen. Ook zou The Donkey Sanctuary nog veel meer gaan doen dan alleen ezels opvangen. Allemaal mogelijk gemaakt door u. Bedankt daarvoor! En veel plezier met deze terugblik op 50 jaar onvoorwaardelijke ezelliefde!

Augustus 1969. Elisabeth Svendsen, docent Verpleegkunde en haar leven lang dol op ezels, ziet een advertentie in het plaatselijke sufferdje: 'Te koop: ezel. Naam: Kennetbury Martha. Contact opnemen met: de familie Mogar'. Onmiddellijk stapt de veertigjarige Elisabeth in de auto. Dit is haar kans. Hierom heeft ze samen met haar man een hotelletje in Ottery St. Mary gekocht, met 8 ha land. Ruimte genoeg voor een flinke kudde van haar lievelingsdieren.

NAUGHTY FACE

Zo wordt Elisabeth voor £ 45 eigenaar van Martha die ze al snel de naam Naughty Face geeft – ondeugend snuitje. En dit is het moment waarop ze besluit haar leven volledig aan ezels te wijden. Zeker als ze ziet hoe slecht ezels behandeld worden op de lokale veemarkten in Devon, de streek waar ze woont. Juist die dieren koopt ze op, verpleegt ze, verzorgt ze. Ze heeft 38 ezels als ze een brief van een notaris ontvangt: "Mijn overleden cliënt heeft besloten haar 204 ezels aan u na te laten. Mocht u de erfenis niet aanvaarden, dan zullen de dieren helaas afgemaakt moeten worden." Dr. Elisabeth Svendsen bedenkt zich geen moment...

Dan geraakt alles in een stroomversnelling. Wat eerst nog een boerderij is, wordt een professionele ezelopvang. Elisabeth richt officieel The Donkey Sanctuary op. Er volgt een eerste nieuwsbrief waarin ze schrijft: "De Raad van Goede Doelen heeft mij geadviseerd om via een brief om hulp te vragen voor de opvang van mishandelde ezels. Samen met u kunnen wij nog meer ezels helpen. Dus vandaar dat ik u met enige schroom vraag om..." De respons is overweldigend, de giften stromen binnen.

GEEN TOEGANGSGELD

Naast ezels opvangen, gaat de stichting zich ook bezighouden met het adviseren van ezeleigenaren over voeding en verzorging van hun dieren. Eerst nog alleen in het

Verenigd Koninkrijk, later ook elders in Europa, tegenwoordig wereldwijd. Hoofdkwartier van The Donkey Sanctuary wordt de ezelopvang in Sidmouth, 10 km ten zuiden van Ottery, en iedere dag geopend voor het publiek. Elisabeth schrijft hier later over: "Wij bestaan alleen dankzij de steun van zelffans. Dan moeten die de ezels ook kunnen bezoeken, zonder daarvoor toegang te betalen. Het mooie is dat juist dát de mensen zo genereus maakt!"

LEES VERDER OP PAGINA 2

Samen óp naar de volgende 50 jaar!

De dag dat geen enkele ezel nog bescherming nodig heeft, zal misschien nooit aanbreken. Daarom blijft The Donkey Sanctuary zich inzetten voor het welzijn van ezels in de hele wereld: samen met u. Kunnen we ook vandaag weer op uw gift rekenen? Dank u wel!

IN DIT NUMMER:

**50 JAAR THE DONKEY
SANCTUARY!**

PAGINA 1

**ZO BEHANDEL JE TOCH
GEEN DIEREN?**

PAGINA 3

**WAAROM SAMUNA NIET
ZONDER HAAR EZELS KAN.**

PAGINA 4

Beste ezelvriend(in),

50 jaar The Donkey Sanctuary. En wat hebben we veel bereikt met uw steun! Ezeluelzijn was in het begin nog iets waar de mensen hun schouders over ophaalden. Maar nu, 50 jaar later, realiseert bijna iedereen zich dat je op een humane manier met ezels om moet gaan. Of dat nu in Europa is of in andere werelddelen. Dieren- lees ezelmishandeling mag niet!

Dus die vijf ezels langs de snelweg, in het artikel hiernaast, vormen een uitzondering? Ja, zeg ik voorzichtig, maar... toch komt dit nog te vaak voor. En Pedro, op de volgende pagina, met die afschuwelijke ijzeren neusruiem met scherpe tanden om? Nee, zoveel wreedheid maken we niet dagelijks mee, maar... we moeten waakzaam blijven, u en wij!

Gelukkig weet ik hoe begaan ook u met ezels bent. Hoe ook u van hun vriendelijkheid, hun capriolen, en hun aaibaarheid geniet. En hoe u dat telkens weer

tot uitdrukking brengt in uw gulle donaties voor het werk van The Donkey Sanctuary. Daarmee doet u zoveel goed! Leest u maar eens wat uw steun betekent voor arme ezeleigenaren in Ethiopië, op de achterkant van deze Donkey Stories.

En als u ook dit keer weer een gift aan ons overmaakt? Dan dank ik u daar nu alvast heel hartelijk voor!

Met warme ezeltgroet,

Mike Baker
Directeur The Donkey Sanctuary

VERVOLG VAN PAGINA 1

Zo groeit The Donkey Sanctuary uit tot een van de grootste organisaties voor het welzijn van ezels wereldwijd. Miljoenen ezels staan inmiddels onder onze bescherming. De armste mensen in ontwikkelingslanden rekenen op onze hulp als hun dier ziek is. En ieder jaar genieten duizenden kinderen met een beperking van het contact met ezels via onze unieke ezelterapie.

ENGELS LINTJE

In 1980 wordt dr. Elisabeth Svendsen vanwege al haar verdiensten benoemd tot Member of the Order of the British Empire – vergelijkbaar met het Nederlandse Lid in de Orde van Oranje-Nassau, het bekendste lintje. Ook ontvangt ze twee eredoctoraten van faculteiten Diergeneeskunde.

Als ze 73 jaar is, schrijft Elisabeth: "Als iemand z'n dromen uit heeft zien komen, ben ik het wel. Terugkijkend zou ik niets anders gedaan hebben. Ik blijf vechten voor de rechten en het welzijn van ezels tot mijn sterfdag." In 2007 gaat ze met pensioen. In 2011, 81 jaar oud, overlijdt misschien wel de grootste beschermer van ezels die ooit heeft geleefd.

Beschut tegen de storm

Een drukke snelweg. Zware storm op komst. Vijf aan hun lot overgelaten ezels – hengsten in dit geval. Een levensgevaarlijke situatie. The Donkey Sanctuary grijpt in. Net op tijd. Zoals zo vaak de afgelopen 50 jaar!

Onze welzijnsadviseur, Cathy Griffin, vertelt: "We zien het de laatste tijd vaak in Ierland. Een eigenaar heeft geen zin zijn ezels te castreren. In plaats daarvan zet hij ze op straat. Dat was ook met deze vijf

hengsten gebeurd. Doodsbang stonden ze in de berm. Hun hoeven misvormd, overal littekens, bij een van hen ontbrak vrijwel de hele staart. De ezels waren niet gechipt, niemand wist van wie ze waren..."

PANIEK

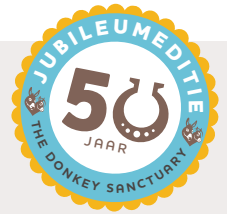
Regen en wind namen snel toe, het werd donker. Wat, als de dieren in paniek de snelweg op zouden gaan? Geen tijd te verliezen: Cathy móést ingrijpen. Ze belde haar collega's en samen brachten ze de vijf ezels naar onze opvang. Daar diende de dierenarts ze direct pijnstillers toe. Hij verzorgde hun wonden, hun hoeven werden bekapt. Cedar, Spruce, Ash, Larch en Rowan: welkom bij The Donkey Sanctuary!

DE PERRILLO VAN PEDRO...

Zo behandel je toch geen ezels (of andere dieren)?

50 jaar na het begin van The Donkey Sanctuary doen sommige mensen helaas nog steeds vreselijke dingen met hun ezels. Zo stond in Spanje, in de brandende hitte, vastgebonden aan een boom, een ezel te schudden met zijn kop. Maar nog erger: het dier had een perrillo om, een metalen neusruiem met aan de onderkant... vlijmscherpe tanden. Een martelwerktuig!

Want wat gebeurt er als je dan aan de teugels trekt? Dan dringen de metalen tanden diep in de kin van het dier. Elke keer weer. Ezel Pedro had dan ook een akeli-

ge, ontstoken, bloedende en zeer pijnlijke snee. Overdekt met vliegen, maden en zelfs wespen. Ook op zijn kapotte rug tierde het ongedierte welig.

BEDANKT VOOR UW STEUN!

Onze Spaanse collega's van El Refugio del Burrito hoefden Pedro nauwelijks te onderzoeken om te zien dat het dier zwaar te lijden had. En wat was hij mager! Snel namen ze de ezel mee naar hun opvangboerderij. De medische behandeling van Pedro kostte veel geld. Maar dankzij de steun van donateurs zoals u, is hij al bijna volledig genezen. Bedankt dus!

Lucky zat in de put... letterlijk

Het ezeltje was al twintig dagen zoek. Zijn arme Gambiaanse eigenaar vreesde het ergste: Lucky was zijn belangrijkste bezit. Toen kwam een jongen aan gerend: "Ik heb je ezel gezien! In een put hier niet ver vandaan!"

Zijn eigenaar kon zijn oren nauwelijks geloven. En ook Llama Barry, collega van onze partner in Gambia, All About Animals, wist niet wat hij hoorde. Na twintig dagen nog in leven? Llama alarmeerde meteen de brandweer. Het geld voor de redding had hij bij zich. Dat had hij voor dit soort reddingen achter de hand: "Bedankt, donateurs van The Donkey Sanctuary". Vervolgens fietste Llama zo snel hij kon naar de put waar de ezel in zou moeten zitten.

ALLEEN WAT STIJF

En inderdaad, daar lag het onfortuinlijke dier op de bodem. Een wond aan haar achterste maar verder redelijk in orde, zo leek het. Even later arriveerde de brandweer. Die wist Lucky uit de put te takelen. Onze dierenarts stelde vast dat Lucky erg stijf was geworden, er waren die wond en wat schrammen, maar verder mankeerde de ezel weinig. En zijn eigenaar? Die was dolgelukkig: eind goed, al goed!

40 JAAR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

“Zonder ezels geen leven”, zegt de Ethiopische Samuna

Het was bij haar eerste bezoek aan Ethiopië, ruim veertig jaar geleden, dat dr. Elisabeth Svendsen zich realiseerde dat The Donkey Sanctuary ook in arme landen actief moest worden. Daar zijn veel mensen voor hun inkomen afhankelijk van ezels. Door die te helpen, zou ook de bevolking het beter krijgen: een zeer originele manier van ontwikkelingssamenwerking!

Ook de Ethiopische Samuna kan niet zonder haar drie ezels. Die helpen haar bij het halen van water voor haar gezin en haar buren. En ook haar koeien drinken ervan. Samuna: “Hier in Harabafta Village zijn geen waterbronnen. Zonder mijn ezels zouden we hier dus helemaal niet kunnen wonen.”

‘MIJN HELDEN’

Toen haar man elf jaar geleden overleed, bleef Samuna achter met haar kinderen en een middelgrote veestapel. Ze kan het hoofd goed boven water houden. Hoewel ze een sterke, onafhankelijke vrouw is, realiseert Samuna zich heel goed hoe onmisbaar haar

ezels zijn. “Mijn ezels zijn mijn kracht, mijn rechterarm, mijn helden. Daarom verzorg ik ze heel goed. Ze krijgen altijd gezond voedsel, drinken zoveel ze willen, en rusten op lagen stro.”

Dan vervolgt Samuna: “Mijn ezels zijn echt lid van het gezin. Als ze niet meer kunnen werken, mogen ze achter het huis staan. Ze blijven hier tot hun dood.”

GRATIS MEDISCH ZORG

In de jaren zeventig van de vorige eeuw gaf dr. Elisabeth Svendsen een lezing aan studenten Geneeskunde over de zware omstandigheden van Ethiopische ezels. Sindsdien is de betrokkenheid van The Donkey Sanctuary groot bij het land met de grootste ezelpopulatie ter wereld (8,4 miljoen ezels). Zo geven we voorlichting; over ezelswelzijn, zadels maken en hoefzorg. En we bieden gratis medische zorg aan vanuit twee ezelsklinieken in Addis Ababa. Studenten kijken hierbij mee. Zo leren ze het vak in de praktijk.

Wat goed is voor de ezels, is in een land als Ethiopië ook goed voor de bevolking. Hoe langer hun ezels – gezond – leven, hoe meer de dieren immers van waarde voor de mensen zijn. Helpen is een kwestie van liefde maar soms ook van simpele rekensommetjes...

**THE DONKEY
SANCTUARY**

STICHTING THE DONKEY SANCTUARY

Postbus 2070, 3800 CB Amersfoort
Tel.: 033 - 422 72 59, E-mail: info@donkeysanctuary.nl
IBAN NL62ABNA0425235416

The Donkey Sanctuary is opgericht door Dr Elisabeth Svendsen MBE in 1969.

www.donkeysanctuary.nl

WERELDWIJD ACTIEF